

Η Θεοδοσία Τσάτσου, μετά από τρία χρόνια δισκογραφικής απουσίας, παρουσίασε τη Δευτέρα 27/7 το νέο της δίσκο "Α-ΓΑΠΗΣΟΥ" σ' ένα live με πολλές μουσικές ανατροπές και με διάθεση άκρως επαναστατική και αντισυμβατική!

Η παρουσίαση πραγματοποιήθηκε στην "Τεχνόπολις" του Δήμου Αθηναίων, σ' έναν χώρο στον οποίο ομολογώ ότι πήγα για πρώτη φορά και μ' άρεσε πολύ από αισθητικής άποψης αλλά και από άποψης ενέργειας. Μετά από μια μικρή αναμονή η οποία όμως άξιζε τον κόπο, το live ξεκίνησε δυναμικά με την μπάντα της Θεοδοσίας και με το "Personal Jesus" των Depeche Mode να μας βάζει σε μια rock διάθεση. Συνεχίσαμε με "Δεν χωράς πουθενά" από Τρύπες και ξαφνικά τα φώτα άναψαν και στη σκηνή ανέβηκε η ...Babalou, εκρηκτική, ορμητική, εκκεντρική, όπως μας έχει συνηθίσει, με την συνοδεία από τον ήχο του μπουζουκιού, του εξαιρετικού Μανώλη Καραντίνη! Το ταξίδι μας στη μαγική της χώρα μόλις ξεκίνησε...

Η Θεοδοσία μας εντυπωσίασε με τη σκηνική της παρουσία με την έντονη θεατρικότητα και φυσικά τη μεταλλική της φωνή: "Είμαι αλλού, είμαι απ' αλλού, με λένε babalou"... "Δεν θα μας το πει κανείς, θα το ανακαλύψουμε εμείς"...

Συνέχισε με κομμάτια από τον καινούριο της δίσκο, τα οποία έκλεψαν τις εντυπώσεις, συνδυάζοντας αρμονικά jazz-funky και blues-soul στοιχεία με τον ήχο του ...μπουζουκιού! Χαρακτηριστικά παραδείγματα τα "Είσαι το τέλειο παιδί", "Γυμνή σοκολάτα", "Τι λύπη-τι λείπει" αλλά και η ατμοσφαιρική μπαλάντα "απόψε δεν θα κοιμηθώ". Είναι γνωστό ότι η Θεοδοσία ανήκει στους καλλιτέχνες εκείνους που δεν εφησυχάζουν αλλά πειραματίζονται διαρκώς, συνδυάζοντας εναλλακτικούς ήχους και πρωτότυπα μουσικά ακούσματα, δημιουργώντας νέους μουσικούς δρόμους. Άλλοτε αιθέρια και ρομαντική και άλλοτε αγριεμένη και rock, εκτός από τα νέα της τραγούδια μας θύμισε παλιές και γνώριμες μελωδίες: "Μόνο για κείνη μην μου λες", από την παλιότερη συνεργασία της με τους Πυξ-Λαξ, "ποιος είσαι εσύ που με κοιτάς" αλλά και τα αγαπημένα "Φοβάμαι" και "Νιώθω ενοχές", από την εποχή που η Θεοδοσία ήταν η φωνή των Μπλε. Άξιζει να αναφέρουμε την ιδιαίτερη ερμηνεία της Θεοδοσίας σ' ένα καινούριο κομμάτι, που χαρακτηρίζεται από έντονο rock ήχο, το "ζούμε ανάμεσα τους" το οποίο νομίζω ότι ξεσήκωσε περισσότερο από κάθε άλλο τραγούδι όσους παραβρέθηκαν στο live: "Α-γαπήσου και αυτή η ζωή μπορεί να γίνει και δική σου"...

Και η "περιήγηση" στην παραμυθένια χώρα της "Babalou" συνεχίστηκε με "summertime ...and the living is easy", μια μικρή δόση από Janis Joplin, όπου η Θεοδοσία απέδειξε για άλλη μια φορά ότι εκτός από χαρισματική performer αποτελεί και μια από τις πιο ενδιαφέρουσες jazz φωνές που δεν υπολείπεται σε τίποτα από τις καταξιωμένες ξένες συναδέλφους της. Πλησιάζοντας προς το τέλος της συναυλίας και λόγω και του καλοκαιρινού της χαρακτήρα, μεταφερθήκαμε "στη θάλασσα"! Σιγοτραγουδήσαμε "που να 'σαι τώρα που γυρνάς, γύρισε

πίσω... δεν θέλω στα όνειρα μου μονάχα πια να σε βρίσκω...". Και έτσι η Babalou - Θεοδοσία χορεύοντας στον αέρα, αφού μας μετέδωσε τις μουσικές της δονήσεις, μας καληνύχτισε μ' ένα χαμόγελο, με την υπόσχεση να συναντηθούμε ξανά σύντομα... "Είμαι αλλού, είμαι απ' αλλού, με λένε BABALOU"...!

Νάντια Δενελάβα

musiccorner.gr